

“No m’hauria agradat que el meu debut es polititzés”

La pionera en un equip masculí d’handbol a l’Estat no es considera “un símbol d’igualtat” però espera que el precedent sigui motivador

“Si algú pensava que em deixarien passar per marcar, anava molt equivocat”

Un jugador del Cabanillas intentant aturar sense contemplacions Mireia Rodríguez dissabte EFE / MANU.

El seu debut històric amb el Balonmano Albacete ha trasbalsat el món de l’esport. Mireia Rodríguez (la Roca del Vallès, 1990) és la primera dona que ha jugat un partit oficial masculí en l’handbol estatal i s’ha convertit en un referent. Gràcies a la iniciativa del seu club liderada pel tècnic José María Valerio, la catalana ha acaparat el focus jugant en la segona territorial de Castella-la Manxa, la cinquena categoria estatal. Un gol, un penal fallat que li va fer “ràbia” i el triomf contra el Cabanillas per 31-26 són els valors numèrics del seu debut. Central sorgida del prolífic planter del BM la Roca, havia arribat a disputar la divisió d’honor plata amb l’Sporting la Rioja i l’UCAM Múrcia i també havia militat en el

Granollers B, el Sarrià –en què recalca que “es disfruta molt de l’ambient”– i el Melilla, entre d’altres. El fitxatge del seu marit, el futbolista Rubén Martínez, per l’Albacete, va desencadenar la història quan va demanar per entrenar-se perquè a la ciutat no hi havia equip femení.

Està més aclaparada per la resposta mediàtica que no pas per haver jugat el partit?I tant! Fa quatre setmanes que no paro de fer entrevistes. S’ha de ser agraït i li pot anar bé al club, tant de bo, però el fet de treballar pel meu compte i amb el meu telèfon em dificulta la feina. Vaig de bòlit.És dur conciliar la maternitat i l’esport femení.És molt dur conciliar la feina, la família i els entrenaments. Quan estava de vuit mesos feia d’entrenadora d’handbol platja. Cinc mesos després de tenir el Leo, vaig jugar a Logronyo. Com que li donava el pit, el vaig prendre a jugar la fase d’ascens. Amb 10 dies, de fet, ja va veure un partit del seu pare a Las Gaunas.Deu haver sortit mogut...No para. Compensa, però requereix temps i dedicació i jo soc de les mares que, per entendre’ns, vaig amb ell al parc.Quines diferències bàsiques va notar en un partit masculí?D’entrada m’he hagut d’adaptar a una pilota més gran. A l’agost vaig començar amb la pilota petita d’handbol femení. Els meus companys li deien la canica. Després vaig passar a la pilota gran i la primera setmana em feien molt de mal les mans. La mà se m’ha fet més gran i, de fet, el meu cos està canviant, he guanyat musculatura. La diferència física també és molt gran. Peso poc, uns 50 quilos, i ja estava per sota de la mitjana uns 15 quilos quan jugava amb noies a divisió d’honor plata, en què hi ha molt de nivell.Moure la pilota amb més rapidesa per evitar més contactes és un dels preceptes?De petita vaig jugar en equips mixtos i ja havia entrenat amb nois en altres clubs i això m’ha anat molt bé per adaptar-me. La nostra intenció és moure la pilota amb rapidesa i buscar els espais. El nostre tècnic proposa aquest estil, tot i que hem de millorar molt respecte del primer partit i traslladar el que ens surt en els entrenaments.A les fotografies ja es veu que la defensa rival anava forta...Si algú pensava que em deixarien passar per fer un gol, anava molt equivocat. No van tenir recances i jo tampoc no en tinc quan marco algun rival. Al Cabanillas, l’entrenava una noia exigent amb els seus jugadors.Se la va veure molt proactiva amb els comentaris amb el tècnic i els seus companys.Al pivot, sempre li estic donant la xapa. M’agrada molt aportar i m’agradaria ser entrenadora.Li ha trucat algun partit polític per formar-ne part?Per sort, cap. Amb el meu marit comentàvem abans de debutar que no ens hauria agradat gens que el meu cas es polititzés.Ajudarà a trencar

barreres la seva aportació? Si pot ajudar perquè les noies puguin jugar en equips d'aquestes categories més baixes en ciutats on no hi ha handbol femení, perfecte. No crec que sigui un símbol per la igualtat ni que haig trencat cap sostre de vidre com vaig sentir. Una noia de Bordils que jugava amb la meva germana em va escriure per dir-me que jo vaig ser valenta i que ella hauria d'haver fet el mateix quan va marxar a jugar a Sant Quirze i ho hauria d'haver intentat amb els nois. Em reconforta. A Catalunya, però, es treballa molt bé la base femenina. Alguna crítica desagradable? He llegit a les xarxes que, quan trobin algú millor per al meu lloc, jo ja no jugaré. És una visió arcaica. L'handbol té esperit col·lectiu i jo soc una jugadora d'equip. Va tenir clar que volia jugar quan li ho van proposar? Sí, jo no vaig dubtar i menys venint del confinament. La meva família, tampoc, ja em coneixen. He tingut la sort de trobar uns companys fantàstics que m'han ajudat molt. Segueix vinculada a la Roca? És un poble molt especial i tenim clar que hi tornarem per viure-hi. El meu marit és de Menorca i també n'ha quedat seduït. Ens hem endut experiències positives d'arreu i, sense anar més lluny, el meu fill és de La Rioja. Però seré roquerola fins que em mori.

Publicat a:

-L'Esportiu. Nacional 11-11-2021, Pàgina 8

-L'Esportiu. Girona 11-11-2021, Pàgina 8

Font del document:

<http://www.lesportiudecatalunya.cat/mes-esport/article/2055763-no-m-hauria-agradat-que-el-meu-debut-es-polititzes.html>